

Лин. № 5693

НИКОЛА ЙОНКОВ ВАЦАРОВ

КЛЮЧЪТ НА СУЕЦ

ГРАДЪТ НА ДЖНИТЕ НИЛСКИ КРАСАВИЦИ

МЕЧТАТА НА БОНАПАРТА. МОРСКИНТ ГРАД БЕЗ ФЛОТА. ВОДАТА БЪЗИ-
РА ОТ КУРШУМИ. ТЪРГОВИЯ КОЙТО НОСИ РИСКОВЕ. ПАРЧЕ ПЛАТ,
КОЙТО СТРУВА КРИНА НИТО ИЛИ БАЛА ПАМУК.

*С схеми от
изданието на
Инженерната
школа*

Ние излязохме преди 6 дни от Черно море, където иеше студен мар-
тенски вятър. Хората от първа класа, които се разхождаха на палубата
смениха 6 пъти облеклото си през тези 6 дни.

Долу в машинното отделение хърлихме само дочените си куртки, оставахме само по моришки фланелки и зеехме като жаби срещу ветролозите.

Но и от тях не идваше почти никакъв хлад. И изведенък по тръбата капитана вика:

— Долу машинно!

— Йес, машинно — отговаря мяниво.

— Пригответи се, след половин час приставаме.

— Йес, след половин час приставаме.

Умората изчезва. Не усещам нито потта, нито машинното масло, които лепнат по телото ми. След половин час приставаме! Изпушвам под ред няколко цигари, наливам в пубрикаторите цилиндрово масло, опитвам лагерите — само и само по-скоро да се мине този проклет половин час.

— Намали 20 вика капитана в разговорната тръба.

— Йес, намали 20.

— Намали още 20!

— Йес, намали още 20.

— Стоп!

— Йес стоп!

— Пълен заден!

— Йес, пълен заден.

Ръчага на кулисата, която променя хода на машината, се търкаля ту на ляво, ту на дясно

— Стоп!

— Йес, стоп.

